A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (öt bíróval eljáró második tanács)

2026. július 1.*

„Előzetes döntéshozatal – Adózás – Jövedéki adók – A 92/83/EGK irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdése – A 2008/118/EK irányelv 7. cikkének (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja, 20. cikkének (2) bekezdése és 30. cikke – A jövedéki termékek szállítása során bekövetkezett szabálytalanság – Termékek adófelfüggesztéssel történő szállítása – A jövedékiadó beszedése a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó kísérő okmány hiánya miatt”

A T-361/25. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi pénzügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2025. május 13-án érkezett, 2025. április 22-i határozatával terjesztett elő

a **Brenntag GmbH**

és

a **Hauptzollamt Duisburg**

között folyamatban lévő eljárásban,

A TÖRVÉNYSZÉK (öt bíróval eljáró második tanács),

tagjai: N. Półtorak elnök, G. Hesse (előadó), G. Steinfatt, D. Petrlík és I. Dimitrakopoulos bírák,

főtanácsnok: M. Brkan,

hivatalvezető: V. Di Bucci,

tekintettel arra, hogy a Bíróság az Európai Unió Bírósága alapokmánya 50b. cikkének harmadik bekezdése alapján 2025. június 4-én továbbította az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Törvényszékhez,

tekintettel az Európai Unió Bírósága alapokmánya 50b. cikke első bekezdésének b) pontjában említett ügycsoportra és az említett alapokmány 50b. cikkének második bekezdése értelmében vett, értelmezéssel kapcsolatos önálló kérdés hiányára,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Brenntag képviseletében S. Benz és H. Richter Rechtsanwälte,

– a Hauptzollamt Duisburg képviseletében B. Berger, L. Gorschütz, M. Schwenn és H. Tulowitzki, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Björkland és C. Vollrath, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv (HL 2009. L 9., 12. o.) 7. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának, 20. cikke (2) bekezdésének és 30. cikkének, valamint az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 316., 21. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 206. o.) 27. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Brenntag GmbH és a Hauptzollamt Duisburg (duisburgi fővámhivatal, Németország) (a továbbiakban: vámhivatal) között az e vállalkozás által 2016-ban az ügyfeleinek szállított alkohol jövedéki adójának megállapítása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 92/83 irányelv

3 A 92/83 irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdése előírja:

„(1) A tagállamok mentesítik az ezen irányelv által szabályozott termékeket a harmonizált jövedéki adó alól, mégpedig olyan feltételek mellett, amelyeket ők határoznak meg annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek egyértelmű alkalmazását és mindennemű csalás, adókikerülés vagy visszaélés megelőzését, amennyiben a terméket:

a) olyan alkohol formájában forgalmazzák, amelyet valamely tagállam előírásainak megfelelően teljesen denaturálnak, és ezeket az előírásokat e cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően szabályszerűen bejelentenek és elfogadnak. Ez a mentesség a 92/12/EGK irányelvnek a teljesen denaturált alkohol mozgására vonatkozó előírásainak az alkalmazásától függ;

b) a tagállam előírásainak megfelelően denaturálják és emellett bármilyen, nem emberi fogyasztásra való termék előállítására használják fel;

c) a 2209 KN-kód alá tartozó ecet előállítására használják;

d) a 65/65/EGK irányelv által meghatározott gyógyszerek előállítására használják;

e) 1,2 térfogatszázalékot meg nem haladó alkoholtartalommal az alkoholmentes italok és élelmiszerek aromaanyagainak készítésére használják [helyesen: élelmiszerek és 1,2 térfogatszázalékot meg nem haladó alkoholtartalmú alkoholmentes italok készítésére szolgáló aromaanyagok előállítására használják];

f) a töltött vagy egyéb élelmiszerek előállítására közvetlenül vagy félkész termékek összetevőjeként használják, feltéve hogy az alkoholtartalom egyik esetben sem lépi túl a csokoládék esetében a termék 100 kilogrammjára számított 8,5 liter tiszta alkoholt, és az egyéb termékek esetében a termék 100 kilogrammjára számított 5 liter tiszta alkoholt.

(2) A tagállamok mentesíthetik az ezen irányelv által szabályozott termékeket a harmonizált jövedéki adó alól, mégpedig olyan feltételek mellett, amelyeket ők határoznak meg annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek egyértelmű alkalmazását és mindennemű csalás, adókikerülés vagy visszaélés megelőzését, amennyiben a terméket a következő célokra használják:

a) vizsgálati minták a szükséges gyártási próbákhoz vagy tudományos célokra;

b) tudományos kutatás;

c) egészségügyi célok, kórházakban és gyógyszertárakban;

d) gyártási eljárás, feltéve hogy a végtermék nem tartalmaz alkoholt;

e) olyan komponens termék előállítása, amely ezen irányelv szerint nem tartozik a jövedéki adó hatálya alá.”

A 2008/118 irányelv

4 A 2008/118 irányelvet hatályon kívül helyezte a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2019. december 19-i (EU) 2020/262 tanácsi irányelv (HL 2020. L 58., 4. o.). Ugyanakkor időbeli hatályánál fogva alkalmazandó az alapeljárás tényállására.

5 A 2008/118 irányelv (8) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„Mivel a belső piac megfelelő működésének érdekében továbbra is biztosítani kell, hogy a jövedéki adó fogalma és kivetésének feltételei minden tagállamban azonosak legyenek, közösségi szinten egyértelművé kell tenni, hogy mely időponttól kezdődik a jövedéki termékek szabad forgalomba bocsátása, és kit terhel jövedékiadó-fizetési kötelezettség.”

6 A 2008/118 irányelv 4. cikke kimondta:

„Ezen irányelv és végrehajtási rendelkezései alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »adóraktár engedélyese«: az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely valamely tagállam illetékes hatóságaitól engedélyt kapott, hogy üzleti tevékenysége során adófelfüggesztés alatt adóraktárban jövedéki terméket állítson elő, dolgozzon fel, tároljon, vegyen át vagy adjon fel;

[…]

7. »adófelfüggesztés«: vámfelfüggesztési eljárás vagy intézkedés hatálya alá nem tartozó jövedéki termék előállítására, feldolgozására, tárolására vagy szállítására alkalmazott, a jövedéki adót felfüggesztő eljárás vagy intézkedés;

[…]

11. »adóraktár«: az a hely, ahol az adóraktár helye szerinti tagállam illetékes hatóságai által megállapított feltételek szerint az adóraktár engedélyese üzleti tevékenysége során jövedéki terméket adófelfüggesztés alatt előállít, feldolgoz, tárol, átvesz vagy felad.”

7 A 2008/118 irányelv 7. cikkének (1) és (2) bekezdése előírta:

„(1) A jövedékiadó-kötelezettség a szabad forgalomba bocsátás időpontjában és a szabad forgalomba bocsátás szerinti tagállamban keletkezik.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában »szabad forgalomba bocsátás« az alábbiak bármelyike:

a) jövedéki termék adófelfüggesztés alóli kikerülése, ideértve a szabálytalan kikerülést is;

b) olyan, adófelfüggesztés alatt nem álló jövedéki termékek birtoklása, amennyiben [helyesen: amelyekre] a közösségi jog és a nemzeti jogszabályok alkalmazandó rendelkezéseinek értelmében nem vetettek ki jövedéki adót;

c) jövedéki termék adófelfüggesztésen kívüli előállítása, ideértve a szabálytalan előállítást is;

d) jövedéki termék importálása, ideértve a szabálytalan importálást is, ha a jövedéki termék az importálást követően nem kerül azonnal adófelfüggesztés hatálya alá.”

8 A 2008/118 irányelv 17. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket írta elő:

„(1) A jövedéki termékek a Közösség területén adófelfüggesztéssel mozgathatók, ideértve azt az esetet is, ha a termékeket valamely harmadik országon vagy harmadik területen keresztül szállítják:

a) valamely adóraktárból:
   i. egy másik adóraktárba;
   ii. bejegyzett címzett számára;

[…]

(2) Az e cikk (1) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontjától és az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, valamint a 19. cikk (3) bekezdésében említett eset kivételével a rendeltetési hely szerinti tagállam az általa meghatározott feltételekkel engedélyezheti, hogy jövedéki termékeket a területén található olyan közvetlen rendeltetési helyre szállítsanak adófelfüggesztéssel, amelyet az adóraktár engedélyese jelölt ki a rendeltetési hely szerinti tagállamban, vagy amelyet a bejegyzett címzett határozott meg.

Ilyen esetekben továbbra is az adóraktár engedélyese vagy a bejegyzett címzett felelős a 24. cikk (1) bekezdésében említett átvételi elismervény benyújtásáért.”

9 A 2008/118 irányelv 20. cikke értelmében:

„(1) A jövedéki termékek adófelfüggesztéssel történő szállítása az ezen irányelv 17. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett esetekben akkor kezdődik, amikor a jövedéki termékek elhagyják a feladás szerinti adóraktárat, a 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett esetekben pedig akkor, amikor a termékeket a 2913/92/EGK rendelet 79. cikkének megfelelően szabad forgalomba bocsátják.

(2) A jövedéki termékek adófelfüggesztéssel történő szállítása a 17. cikk (1) bekezdése a) pontjának i., ii. és iv. alpontjában, valamint a 17. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett esetekben akkor fejeződik be, amikor a címzett átvette a jövedéki termékeket, a 17. cikk (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában említett esetekben pedig akkor, amikor a jövedéki termékek elhagyták a Közösség területét.”

10 A 2008/118 irányelv 21. cikkének (1)–(3) bekezdése értelmében:

„(1) A jövedéki termékek szállítása csak akkor tekintendő adófelfüggesztés alatt lebonyolított tevékenységnek, ha a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően kiállított elektronikus adminisztratív okmány kíséretében történik.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a feladónak az 1152/2003/EK határozat 1. cikkében említett számítógépes rendszeren (a továbbiakban: a számítógépes rendszer) keresztül be kell nyújtania az elektronikus adminisztratív okmány tervezetét a feladás helye szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz.

(3) A feladás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai elektronikus úton ellenőrzik az elektronikus adminisztratív okmány tervezetében szereplő adatokat.

Amennyiben az adatok nem megfelelőek, haladéktalanul értesíteni kell a feladót.

Amennyiben az említett adatok megfelelőek, a feladás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai egyedi adminisztratív hivatkozási kódot rendelnek az okmányhoz, és azt közlik a feladóval.”

11 A 2008/118 irányelv 30. cikke kimondta:

„A tagállamok a jövedéki termékek adófelfüggesztéssel, teljes egészében saját területükön történő szállítása vonatkozásában egyszerűsített eljárásokat is megállapíthatnak, így eltekinthetnek az ilyen szállítások elektronikus felügyeletének követelményétől.”

A német jog

12 A 2013. június 21-i törvény (BGBl. 2013 I, 1650. o.) 1. §-ával módosított, 1922. április 8-i Gesetz über das Branntweinmonopol (Branntweinmonopolgesetz – BranntwMonG) (a szeszmonopóliumról szóló törvény) (RGBl. 1922 I., 335., 405. o.) egységes szerkezetbe foglalt változata (BGBl. III, 612–7. sz.) (a továbbiakban: BranntwMonG) 142. §-a többek között a következőket írta elő:

„(1) »Szabálytalanság« minden, a 143. § (3) bekezdésében említettől eltérő olyan helyzet, amely adófelfüggesztéssel történő szállítás során áll elő, és amelynek következtében a szállítás vagy a szállítás egy része nem szabályszerűen fejeződik be.

(2) Ha a termékeknek a 139–141. § szerinti szállítása során szabálytalanságokra kerül sor az adóterületen, az érintett termékeket ki kell vonni az adófelfüggesztési eljárás alól.

[…]”

13 A BranntwMonG 143. §-a többek között a következőképpen rendelkezett:

„(1) A jövedékiadó-kötelezettség a termékek szabad forgalomba bocsátásakor keletkezik, kivéve, ha utólagosan adómentesség alkalmazandó.

(2) A termékek szabad forgalomba bocsáthatók, ha:

1. az adóraktárból történő kiszállítás esetében, kivéve, ha ezt követően más jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alkalmazandó; az adóraktárban történő felhasználás a kiszállítással egyenértékű,

[…]

5. a jövedéki adó felfüggesztésével történő szállítás során a 142. § szerinti szabálytalanság bekövetkezése esetén.

[…]”

14 A BranntwMonG 152. §-a többek között előírta:

„(1) A termékek mentesülnek a jövedéki adó alól, amennyiben azokat kereskedelmi célra használják fel

1. gyógyszereknek a gyógyszerészeti jogszabályok alapján erre jogosult személyek általi gyártásához, kivéve a tiszta alkohol- és vízkeverékeket,

2. denaturálás nélkül az ecet gyártásához,

3. denaturálást követően gyógyszernek vagy élelmiszernek nem minősülő termékek gyártásához,

4. denaturálást követően fűtési, tisztítási vagy más, nem termékgyártási célra;

5. denaturálás nélkül az alábbiak ízesítésére szolgáló aromaanyagok készítésére:

a) legfeljebb 1,2 térfogatszázalék alkoholtartalmú italok,
b) egyéb élelmiszerek az alkoholtermék és más alkoholtartalmú italok kivételével,

[…]”

15 A legutóbb a 2015. december 3-i törvény (BGBl. 2015 I., 2178. o.) 9. §-ával módosított és 2018. január 1-jével hatályát vesztett, 2009. október 5-i Verordnung zur Durchführung des Branntweinmonopolgesetzes (Branntweinsteuerverordnung – BrStV) (szeszmonopóliumról szóló törvény végrehajtásáról szóló rendelet) (BGBl. 2009 I, 3262. o., 3280. o.) (a továbbiakban: BrStV) 26. §-ának (7) bekezdése értelmében:

„(7) [1] Ha az adófelfüggesztés keretében szállított termékek címzettje az adóterületen olyan adóraktár-engedélyes, aki vagy amely adófelfüggesztéssel továbbszállítja a termékeket az adóterületen lévő másik adóraktárba vagy az adóterületen lévő felhasználó telephelyére (a jelen rendelet 153. §-ának (1) bekezdése), az illetékes fővámhivatal kérelemre és az engedély visszavonásának fenntartásával engedélyezheti, hogy a termékek az ő adóraktárába beszállítottnak, illetve ezzel egyidőben onnan kiszállítottnak minősüljenek, amint az adóterületen lévő címzett a termékek birtokába jutott. [2] Ez nem sérti a jövedéki adófelfüggesztés keretében történő szállításra vonatkozó rendelkezéseket.”

16 A BrStV 28. §-a többek között a következőképpen rendelkezett:

„(1) [1] A felhasználók telephelyeire adófelfüggesztéssel történő szállítás esetén (a jelen rendelet 153. §-ának (1) bekezdése), az adóterületen letelepedett adóraktár-engedélyesnek, mint feladónak vagy bejegyzett feladónak az adóterületen található behozatal helyétől kell használnia a kísérőokmányt. [2] A kísérőokmány helyett a feladó használhat olyan kereskedelmi okmányt, amely tartalmazza a kísérőokmányban szereplő valamennyi adatot. [3] A kereskedelmi okmányon fel kell tüntetni a »jövedéki termékek jövedékiadó-felfüggesztéssel történő szállításához szükséges kísérőokmány« szöveget.

[…]

(7) [1] Az (1) […] [bekezdésben] említett kísérőokmányok nem szükségesek a (8) bekezdés első mondatában meghatározott feltételek mellett, feltéve, hogy a következő termékeket szállítják:

1. a 44. §-ban és az 50. § (4) és (5) bekezdésében említett denaturálószerekkel denaturált alkoholtermékek,

[…]

[2] A termékeket akkor tekintik a címzett felhasználó telephelyére beszállítottnak, amint az azok birtokába került.

(8) [1] A feladó a (7) bekezdésben említett termékek szállítása esetén az alábbiakban előírt kereskedelmi okmányokat köteles a termékek mellé csatolni:

1. a (7) bekezdés első mondatának 1. pontja esetében az alábbi felirattal:

»Ez az alkoholtermék denaturált. A denaturálás megszüntetése vagy a fogyasztás céljából vagy az alkoholtartalmú italok előállítására való felhasználás, valamint a tiltott kereskedelem büntetőjogi és adójogi következményekkel jár«.

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

17 A Brenntag egy német jog szerinti társaság, amelynek tevékenysége ipari és különleges vegyi anyagok forgalmazásából áll. A vámhivatal 2011. január 21-i hatállyal engedélyezte számára alkohol adófelfüggesztéssel történő tárolását. Ezen engedély alapján a Brenntag jogosult igénybe venni a BrStV 26. §°-ának (7) bekezdésében előírt továbbszállítási mechanizmust *(weiterbefördern)*. E mechanizmus révén a termékeket közvetlenül a Brenntag szállítóitól annak német adóterületen letelepedett ügyfeleihez szállítják, anélkül hogy e termékeket előzetesen fizikailag át kellene vennie az adóraktárában. Ebben az összefüggésben az ezt követő szállítás a termékeknek a Brenntag adóraktárából az ügyfeleinek adóraktárába vagy a BrStV 26. §-ának (7) bekezdése értelmében vett üzleti felhasználók telephelyeire történő fiktív szállításaként értelmezendő.

18 2016-ban a Brenntag Belgiumban, Franciaországban, Lengyelországban és Németországban letelepedett szállítóktól (a továbbiakban: szállítók) vásárolt alkoholt, amelyet részben maga is értékesített Németországban letelepedett ügyfeleknek. A BCD Chemie GmbH, amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, mint a Brenntag, az alkohol egy részét Németországban letelepedett ügyfelek részére értékesítette tovább. Az alkoholt a szállítók adóraktáraiból közvetlenül a Brenntag vagy a BCD Chemie ügyfeleinek szállították. Az e szállításokra vonatkozó szállítási megbízásokat a Brenntag adta ki, ezen szállítások közül öt kivételével, amelyekre vonatkozóan azt a Belgiumban és Németországban letelepedett szállítók adták ki.

19 A szállítók az alkohol adófelfüggesztéssel történő szállításának megkezdése előtt minden esetben benyújtották az elektronikus adminisztratív okmányok tervezetét. E dokumentumok általában címzettként a Brenntag nevét és címét, valamint a számára kiadott jövedéki számot említették, szállítási helyként pedig a Brenntag adóraktárának számát, valamint az ügyfelének vagy pedig a BCD Chemie németországi székhelyű ügyfelének a címét tüntették fel. Ezzel szemben 22 szállítást illetően az elektronikus adminisztratív okmányok címzettként és szállítási helyként a Brenntag nevét és címét tüntették fel, valamint jövedékiadó-számát és adóraktárának számát. Az illetékes hatóságok a szállítók által benyújtott elektronikus adminisztratív okmányok tervezeteit referenciakód alkalmazásával hitelesítették. Miután az alkoholt a BCD Chemie ügyfeleinek értékesítették, a Brenntag átvételi elismervényt küldött a vámhivatalnak.

20 Egy ellenőrzést követően a vámhivatal 62 633 047,55 euró jövedéki adót követelt a Brenntagtól a 2016-ban végrehajtott fent hivatkozott ügyletek után. A Brenntag panaszt nyújtott be e határozattal szemben.

21 A vámhivatal elutasította a Brenntag panaszát. Közelebbről, a vámhivatal jelezte, hogy a jövedéki adó felfüggesztésével szállított alkoholnak a címzett – a jelen esetben a Brenntag – általi birtokbavételét a BrStV 26. §-a (7) bekezdése első mondatának megfelelően a Brenntag adóraktárában történő fiktív átvételnek kell tekinteni, amely ezzel egyidejűleg az e raktárból jövedékiadó-fizetési kötelezettség nélkül történő fiktív kiszállítást is eredményez, ha az ezen eljárás alá tartozó másik szállításra később kerül sor. Az alkohol birtokbavételét követően a címzettnek, a Brenntagnak mint új feladónak továbbítania kellett volna az alkohol további szállítására vonatkozó elektronikus adminisztratív okmány tervezetét, amely nélkül e szállítás a német adóterületen adófelfüggesztési eljárás keretében nem valósulhatott volna meg. A vámhivatal megállapította, hogy egyes esetekben a Brenntag nem adott szállítási megbízást. Nem

vette tehát közvetetten birtokba a terméket, ami a BranntwMonG 143. §-a (2) bekezdésének 5. pontja értelmében vett adófelfüggesztéssel történő szállítás során bekövetkező szabálytalansághoz, következésképpen pedig az adófelfüggesztési eljárás alóli kilépéshez vezetett volna. A vámhivatal azt is megállapította, hogy más esetekben az adminisztratív okmányok tervezetei időben történő megküldésének elmulasztása és a számlák késedelmes kiállítása azt eredményezte, hogy az alkohol más adófelfüggesztés alkalmazása nélkül került ki az adóraktárából. Az alkoholt ekkor a BranntwMonG 143. §-a (2) bekezdésének 1. pontja alapján szabad forgalomba bocsátottnak tekintették. A vámhivatal szerint a jövedéki adó ilyen körülmények között történő megállapítása tiszteletben tartja az arányosság elvét, mivel a jövedéki termékek szállításához szükséges dokumentáció benyújtására vonatkozó követelmények a adófelfüggesztéssel történő szállítás anyagi jogi feltételét képezik.

22 A Brenntag keresetet indított a vámhivatal panaszát elutasító határozatával szemben a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi pénzügyi bíróság, Németország) előtt, amely a kérdést előterjesztő bíróság.

23 Egyrészt a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy abban az esetben, ha a Brenntag nem adott szállítási megbízást az alkoholnak a szállítóktól az ügyfeleiig történő szállítására vonatkozóan, a BranntwMonG 143. §-a (2) bekezdése 5. pontjának megfelelően az e szállítás során bekövetkezett szabálytalanság miatt jövedékiadó-kötelesnek tekinthető. Ugyanis, bár az alkoholnak a szállítók adóraktáraiból az utóbbi és a BCD Chemie szállítóihoz történő szállítására elektronikus adminisztratív okmány vonatkozott – a szállítók ilyen dokumentumot használtak –, a BrStV 26. §-a (7) bekezdésének első mondatában előírt mechanizmus megkövetelte, hogy a Brenntag a német adóterületen vegye birtokba az alkoholt. A német jog szerint azonban a szállítási megbízást adó személy az, aki közvetve birtokba veszi a termékeket. A Brenntag tehát, mivel nem adott szállítási megbízást, közvetve nem vette birtokba az ügyfeleinek közvetlenül szállított alkoholt, így a BrStV 26. §-a (7) bekezdésének első mondata értelmében az adóraktárában nem került sor fiktív átvételre, és az alkohol e raktárból történő fiktív kiszállítására sem került sor.

24 Másrészt a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a többi esetben, vagyis azokban az esetekben, amikor a Brenntag nem nyújtotta be megfelelő időben az alkohol adófelfüggesztéssel történő ezt követő fiktív szállításához szükséges dokumentációt, amely a német határ tehergépkocsi általi átlépésétől az alkoholnak az ügyfelei vagy a BCD Chemie ügyfelei részére történő szállításáig terjed, a jövedéki adót kivethetőnek lehet tekinteni, mivel a BranntwMonG 143. §-a (2) bekezdésének 5. pontja értelmében e szállítás során szabálytalanság történt. A kérdést előterjesztő bíróság szerint azonban ilyen szabálytalanság nem következett volna be az adófelfüggesztésével történő szállítás során, ha a Brenntag a BrStV 26. §-a (7) bekezdésének első mondata alapján nem lett volna köteles fiktív módon az adóraktárában átvenni az ezen eljárás keretében szállított alkoholt, majd a kiszállításnál, az ezt követő fiktív, a BCD Chemie ügyfeleihez és ügyfeleihez történő szállítását megelőzően.

25 A kérdést előterjesztő bíróság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a jogvita eldöntése azon kérdéstől függ, hogy a 2008/118 irányelv 7. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját, 20. cikkének (2) bekezdését és 30. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes a BrStV 26. §-a (7) bekezdésének első mondatában előírthoz hasonló nemzeti szabályozás alkalmazása.

26 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban is, hogy valamely nemzeti hatóság megtagadhatja-e a jövedéki adó alóli mentességet kizárólag azzal az indokkal, hogy szabálytalanul továbbították a jövedéki termékek szállításához szükséges dokumentációt, anélkül hogy megvizsgálná, hogy teljesülnek-e az ezen adó alóli mentességben részesülő termék felhasználására vonatkozó anyagi jogi feltételek.

27 E körülmények között a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi pénzügy bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2008/118] irányelv 7. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját, 20. cikkének (2) bekezdését, valamint 30. cikkét, hogy e rendelkezésekkel ellentétes annak a nemzeti jogszabályi rendelkezésnek az alkalmazása, amely szerint olyan jövedéki termékek adófelfüggesztés keretében valamely tagállamban lévő adóraktárba történő szállítása esetén, amelyeket az adóraktár-engedélyes az érintett tagállamban lévő másik adóraktárába vagy egy kereskedelmi felhasználónak az érintett tagállamban lévő telephelyére szállít tovább, az áru az engedélyes adóraktárába beszállítottnak és ezzel egyidejűleg onnan kiszállítottnak minősül, amint az engedélyes az érintett tagállamban az áru birtokába kerül, és az adóraktár-engedélyesnek ezért újabb adófelfüggesztési eljárást kell kezdeményeznie?

2) Úgy kell-e értelmezni a [92/83] irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy az arányosság uniós jogi elvével ellentétes az ezen irányelvben előírt mentesség megtagadása azon okból, mert az első kérdésben említett nemzeti rendelkezés alkalmazása esetén a jövedéki termékek adófelfüggesztés hatálya alá tartozó fiktív továbbszállításához nem küldték meg az elektronikus adminisztratív okmány további tervezetét, vagy valamely tagállamban kereskedelmi felhasználók telephelyeire történő szállításkor a kísérő okmányban vagy kereskedelmi okmányban nem szerepelt az a hivatkozás, hogy az alkoholt denaturálták, és a denaturálás megszüntetése vagy a fogyasztás céljából vagy az alkoholtartalmú italok előállítására való felhasználás, valamint a tiltott kereskedelem büntetőjogi és adójogi következményekkel jár, holott az alkoholt adómentes kereskedelmi céllal használták fel, vagy egy engedélyes adóraktárába szállították be?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

28 Első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2008/118 irányelv 7. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját, 20. cikkének (2) bekezdését és 30. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy jövedéki termékeknek a valamely tagállamban letelepedett adóraktár-engedélyes részére történő, adófelfüggesztéssel történő szállítása keretében, amennyiben e termékeket nem az adóraktárába, hanem a szállítóitól közvetlenül az érintett tagállamban található ügyfelei adóraktáraiba szállítják, e rendelkezésekkel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely olyan jogi fikciót ír elő, amely szerint abban az időpontban, amikor az adóraktár-engedélyes a termékeket a letelepedése szerinti tagállam adóterületén birtokba veszi anélkül, hogy azokat fizikailag birtokolná (úgynevezett „közvetett birtokbavétel”), e termékeket az adóraktárába általa beszállítottnak, és ezzel egyidejűleg onnan kiszállítottnak kell tekinteni, ami új adófelfüggesztési eljárás megindítását teszi szükségessé.

29 Az első kérdés megválaszolása érdekében először is meg kell állapítani, hogy a 2008/118 irányelv 2. cikke értelmében az ezen irányelv 1. cikkében említett termékek, köztük a 92/83 irányelv hatálya alá tartozó alkohol, az Európai Unió területén történő előállításuk vagy az Unió területére történő behozataluk során jövedékiadó-kötelesek. Míg a jövedéki adó esetében az adóztatandó tényállás így az érintett termékeknek az említett területen történő előállítása vagy arra való behozatala, ezen adó a 2008/118 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében csak e termékeknek a szabad forgalomba bocsátása során válik felszámíthatóvá (2016. január 28-i BP Europa ítélet, C-64/15, EU:C:2016:62, 21. pont). Amennyiben az ilyen termékek adófelfüggesztés alatt állnak, a 2008/118 irányelv 7. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében szabad forgalomba bocsátásnak tekintendő az adófelfüggesztés alóli kikerülés, ideértve a szabálytalan kikerülést is.

30 Másodszor, a 2008/118 irányelv 17. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerint a jövedéki termékek az Unió területén többek között az egyik tagállamban található adóraktárból egy másik tagállamban található adóraktárba adófelfüggesztéssel szállíthatók. Egy ilyen felfüggesztési rendszerre jellemző, hogy a jövedéki adó az e szabályozás alá tartozó áruk tekintetében még nem válik felszámíthatóvá, habár az adóztatandó tényállás már megvalósul. Következésképpen, ami a jövedéki termékeket illeti, e rendszer addig halasztja a jövedéki adó felszámíthatóságát, amíg a felszámíthatóság egyik feltétele nem teljesül (lásd: 2016. június 28-i BP Europa ítélet, C-64/15, EU:C:2016:62, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Harmadszor, a 2008/118 irányelv 17. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontjától eltérve ezen irányelv 17. cikkének (2) bekezdése bizonyos feltételek mellett lehetőséget biztosít a tagállamoknak arra, hogy engedélyezzék a jövedéki termékek adófelfüggesztéssel történő szállítását a területükön található közvetlen rendeltetési helyre. Ezt a helyet, amely elkülönül a címzett adóraktárától, előzetesen meg kell jelölnie a rendeltetési hely tagállama szerinti adóraktár-engedélyesnek.

32 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információkból kitűnik, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság nem élt a 2008/118 irányelv 17. cikkének (2) bekezdésében előírt lehetőséggel.

33 Negyedszer, a 2008/118 irányelv 20. cikke meghatározza a jövedéki termékek adófelfüggesztéssel történő szállítása kezdetének és befejezésének időpontját. Így a 2008/118 irányelv 20. cikkének (1) bekezdése szerint az ezen irányelv 17. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett esetekben az ilyen szállítás akkor kezdődik, amikor e termékek elhagyják a feladás szerinti adóraktárat.

34 A 2008/118 irányelv 20. cikkének (2) bekezdése szerint az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amikor jövedéki termékeket ezen irányelv 17. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja alapján adófelfüggesztéssel szállítanak az Unió területén, e termékek szállítása akkor fejeződik be, „amikor a címzett átvette a jövedéki termékeket”. E tekintetben a 2008/118 irányelv nem határozta meg, hogy mit kell az „amikor a címzett átvette a jövedéki termékeket” kifejezés alatt érteni. Mindazonáltal a Bíróság e rendelkezés szövegére tekintettel kimondta, hogy a termékeknek a címzett általi tényleges átvételét kell figyelembe venni a szállítás időpontjának meghatározásakor (2016. január 28-i BP Europa ítélet, C-64/15, EU:C:2016:62, 29. pont).

35 Ezenkívül a Bíróság pontosította, hogy a 2008/118 irányelv 20. cikkének (2) bekezdése azon időpont meghatározásával, amikor a jövedéki termékek adófelfüggesztéssel történő szállítása befejeződik, annak az időpontnak a meghatározására irányul, amikor az ilyen termékeket szabad

forgalomba bocsátottnak kell tekinteni, és következésképpen annak az időpontnak a meghatározására, amikor az e termékeket terhelő adó felszámíthatóvá válik (2016. január 28-i BP Europa ítélet, C-64/15, EU:C:2016:62, 31. pont).

36 Ami a szabad forgalomba bocsátást és a jövedéki adó felszámíthatóságát illeti, a 2008/118 irányelv 7. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő „jövedéki termékek adófelfüggesztés alóli kikerülése” kifejezés – amint az az ítélkezési gyakorlatból kitűnik – e termékek fizikai kikerülését, nem pedig egyszerű értékesítését jelenti, mivel a jövedéki adó fogyasztási adóként történő felszámíthatóságának a végső fogyasztóhoz a lehető legközelebb kell lennie, és ennélfogva nem kerülhet sor mindaddig, amíg az érintett termékek az adóraktár engedélyesének az adóraktárában maradnak (lásd ebben az értelemben: 2016. június 2-i Polihim-SS ítélet, C-355/14, EU:C:2016:403, 48–52. pont).

37 Az ítélkezési gyakorlatból tehát, amely a jövedéki adó felszámíthatóságát a termékeknek az adóraktárból való fizikai kiszállításától teszi függővé, az következik, hogy a 2008/118 irányelv 20. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a jövedéki termékek adófelfüggesztéssel történő szállítása csak e termékeknek az érintett szállítás szempontjából releváns címzett általi fizikai és tényleges átvételének időpontjában fejeződhet be. Következésképpen az olyan nemzeti szabályozás, amely olyan jogi fikciót ír elő, amely szerint a jövedéki termékek adóraktár-engedélyes általi közvetett birtokbavételének időpontjában e termékeket általa beszállítottnak, és ezzel egyidejűleg az adóraktárából kiszállítottnak kell tekinteni, mint amelyet a BrStV 26. §-ának (7) bekezdése vezetett be, nem járhat azzal a hatással, hogy a jövedéki adót e fiktív termékkiszállítás időpontjában kivethetővé tegye, figyelemmel az új adófelfüggesztési eljárás későbbi alkalmazására.

38 Végül ezt az értelmezést megerősíti az uniós jog tagállamokban történő egységes alkalmazása biztosításának szükségessége. Amint azt a Bíróság megállapította, a 2008/118 irányelv (8) preambulumbekezdéséből az következik, hogy a belső piac megfelelő működésének érdekében biztosítani kell, hogy a jövedéki adó fogalma és kivetésének feltételei minden tagállamban azonosak legyenek, és hogy ezen irányelv ennélfogva uniós szintén meghatározza, hogy mely időponttól kezdődik a jövedéki termékek szabad forgalomba bocsátása (2018. február 8-i Bizottság kontra Görögország ítélet, C-590/16, EU:C:2018:77, 44. pont). Annak elfogadásával, hogy valamely nemzeti szabályozás olyan fikciót ír elő, mint amelyről az alapügyben szó van, már nem érhető el a jövedékiadó-kötelezettség keletkezésének időpontját meghatározó „kiszállítás” és a „szabad forgalomba bocsátás” fogalmának minden tagállamban egységesen történő értelmezésére irányuló cél.

39 Ötödször, a 2008/118 irányelv 30. cikke szerint a tagállamok a jövedéki termékek adófelfüggesztéssel, teljes egészében saját területükön történő szállítása vonatkozásában egyszerűsített eljárásokat is megállapíthatnak, így előírhatják, hogy eltekintenek az ilyen szállítások elektronikus felügyeletének követelményétől.

40 Először is a 2008/118 irányelv 30. cikkéből az következik, hogy a tagállamok számára az ezen irányelvben előírt, a fenti 39. pontban említett lehetőség a jövedéki termékek adófelfüggesztéssel történő olyan szállítására korlátozódik, amelyre teljes egészében a területükön kerül sor, ami kizárja a jövedéki termékeknek a más tagállamokban található adóraktárakból a belföldön letelepedett vevők részére, adófelfüggesztéssel történő, határokon átnyúló szállítását, mint az alapügyben szóban forgó egyes szállítások.

41 Ezt követően meg kell állapítani, hogy a 2008/118 irányelv 30. cikke kizárólag az ilyen szállításokra alkalmazandó eljárási szempontokra vonatkozik, így e rendelkezés nem szabályozhatja az említett adófelfüggesztési eljárást és az ezen eljárás keretében történő szállítások befejezésére vonatkozó anyagi jogi feltételeket, amelyeket az említett irányelv 17. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 20. cikkének (2) bekezdése szabályoz. Az utóbbi rendelkezések végeredményben elválaszthatatlannak bizonyulnak a „szabad forgalomba bocsátásnak” és „a jövedékiadó-kötelezettség keletkezésének” az ugyanezen irányelv 7. cikkében szereplő fogalmaitól.

42 Végül a 2008/118 irányelv 20. cikkének (2) bekezdése, amely a jövedéki termékek adófelfüggesztéssel történő szállításának befejezésére vonatkozó feltételeket szabályozza, kötelező jellegű a tagállamok számára, így nemzeti jogukban nem térhetnek el attól.

43 Ebből következik, hogy a 2008/118 irányelv 30. cikkét nem lehet úgy értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára annak előírását, hogy a jövedéki termékeknek a címzett adóraktár engedélyese általi közvetett birtokbavétele ezen irányelv alkalmazásában megszünteti a jövedéki termékeknek az adóraktárába adófelfüggesztéssel történő szállítását, és új adófelfüggesztéssel történő szállítást indít el. Ez a következtetés nem érinti a kérdést előterjesztő bíróság kizárólagos hatáskörébe tartozó azon hatások értékelését, amelyeket a nemzeti jog a BrStV 26. §-a (7) bekezdésének első mondatában előírt mechanizmusnak tulajdonít, amennyiben e hatások nem módosítják sem a 2008/118 irányelv értelmében vett adófelfüggesztéssel történő szállítás kezdetét, sem annak végét.

44 E megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2008/118 irányelv 7. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját, 20. cikkének (2) bekezdését és 30. cikkét úgy kell értelmezni, hogy jövedéki termékeknek a valamely tagállamban letelepedett adóraktár-engedélyes részére, adófelfüggesztéssel történő szállítása keretében, amennyiben e termékeket nem az adóraktárába, hanem a szállítóitól közvetlenül az érintett tagállamban található ügyfeleinek az adóraktáraiba szállítják, e rendelkezésekkel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely olyan jogi fikciót ír elő, amely szerint abban az időpontban, amikor az adóraktár-engedélyes a termékeket anélkül veszi birtokba, hogy azokat fizikailag birtokolná a letelepedése szerinti tagállam adóterületén e termékeket az adóraktárába beszállítottnak, és ezzel egyidejűleg az adóraktárából kiszállítottnak kell tekinteni, ami új adófelfüggesztési eljárás megindítását teszi szükségessé.

A második kérdésről

45 Második kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 92/83 irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az arányosság elvével ellentétes az e rendelkezésben előírt jövedékiadó-mentesség azzal az indokkal történő megtagadása, hogy a jövedéki termékek szállítása során hiányzik az érintett tagállam joga szerint előírt dokumentáció, függetlenül attól, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésben említetthez hasonló nemzeti szabályozás által előírt fiktív szállításról vagy a kereskedelmi felhasználó telephelyeire belföldön történő szállításról van-e szó, jóllehet e termékeket kereskedelmi célokra jövedékiadó-mentesen használták fel, vagy beszállították az adóraktár-engedélyes adóraktárába.

46 Elöljáróban pontosítani kell, hogy a 2008/118 irányelv által szabályozott adófelfüggesztési eljárásra és a 92/83 irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt jövedékiadó-mentességre eltérő feltételek vonatkoznak.

47 Míg ugyanis a 2008/118 irányelv 21. cikkének (1) bekezdése az adófelfüggesztést kizárólag a jövedéki termékeknek az említett cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően kiállított elektronikus adminisztratív okmány kíséretében történő szállítására tartja fenn, addig a jövedéki adó alóli mentességhez a 92/83 irányelv 27. cikkének megfelelően az e termékek jellemzőihez és felhasználásához kapcsolódó eltérő alkalmazási feltételek kapcsolódnak. Egyébiránt a „beszállították az adóraktár-engedélyes adóraktárába” kérdést előterjesztő bíróság által említett fogalma idegen a 92/83 irányelv 27. cikkének alkalmazási feltételeitől.

48 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban tett ténymegállapításokkal összefüggésben értelmezett második kérdésből az következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás az alkohol adómentességét a jövedéki termékek szállításához szükséges dokumentáció, és különösen a 2008/118 irányelv 21. cikkének (1) bekezdésében említett elektronikus adminisztratív okmány, valamint az érintett tagállam joga által előírt bármely dokumentum, például az alkohol denaturálására vonatkozó megjegyzést tartalmazó kísérőokmány vagy kereskedelmi okmány szabályszerű benyújtásától teszi függővé.

49 Függetlenül attól, hogy az első kérdésre adott válasznak megfelelően ilyen dokumentum nem követelhető meg az e kérdésben említett fiktív szállítások esetében, emlékeztetni kell arra, hogy a 92/83 irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt mentességek feltételeinek meghatározására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogrend részét képező általános jogelveket, amelyek között szerepel többek között az arányosság elve (lásd analógia útján: 2018. június 27-i Turbogás ítélet, C-90/17, EU:C:2018:498, 43. pont).

50 A jövedéki termékek szállításához szükséges dokumentáció továbbításának hiánya vagy szabálytalan továbbítása esetén a tagállam nem tagadhatja meg a 92/83 irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt mentességet, ha az illetékes hatóságok rendelkezésére álló információk alapján az alkalmazására vonatkozó anyagi jogi feltételek teljesülnek (lásd analógia útján: 2018. június 27-i Turbogás ítélet, C-90/17, EU:C:2018:498, 44. pont).

51 Ez csak akkor lenne másként, ha az érintett gazdasági szereplő szándékosan vett volna részt csalásban, adókikerülésben vagy visszaélésben, vagy ha a jövedéki termékeket a szállításuk során kísérő dokumentáció hiánya, illetve adott esetben elkésettsége vagy pontatlansága megakadályozta volna annak egyértelmű bizonyítását, hogy az alkoholt adómentes célokra használták fel (lásd analógia útján: 2025. március 13-i Alsen ítélet, C-137/23, EU:C:2025:179, 68. pont), aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

52 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság egyrészt nem említ egyetlen olyan konkrét elemet sem, amely gyanút kelthetne az adócsalás, az adóvisszaélés vagy az adókikerülés fennállását illetően, másrészt úgy tűnik, hogy úgy véli, hogy a szóban forgó termékeket ténylegesen adómentes célokra használták fel.

53 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 92/83 irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a jövedékiadó-mentességet kizárólag azért utasítják el, mert hiányzik a jövedékiadó-köteles termékek szállításához szükséges dokumentáció, vagy azt késedelmesen állították ki vagy továbbították, ha egyrészt megállapítást nyer, hogy ezeket a termékeket adómentes célra használták fel, másrészt pedig nincs olyan valószínűsítő körülmény, amely adócsalás, visszaélés vagy adókikerülés fennállásának gyanúját keltené.

A költségekről

54 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Törvényszék elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (öt bíróval eljáró második tanács),

a következőképpen határozott:

1) **A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv 7. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját, 20. cikkének (2) bekezdését, valamint 30. cikkét**

   a következőképpen kell értelmezni:

   jövedéki termékeknek a valamely tagállamban letelepedett adóraktár-engedélyes részére, adófelfüggesztéssel történő szállítása keretében, amennyiben e termékeket nem az adóraktárába, hanem a szállítóitól közvetlenül az érintett tagállamban található ügyfeleinek az adóraktáraiba szállítják, e rendelkezésekkel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely olyan jogi fikciót ír elő, amely szerint abban az időpontban, amikor az adóraktár-engedélyes a termékeket a letelepedése szerinti tagállam adóterületén birtokba veszi anélkül, hogy azokat fizikailag birtokolná, e termékeket az adóraktárába általa beszállítottnak, és ezzel egyidejűleg az adóraktárából kiszállítottnak kell tekinteni, ami új adófelfüggesztési eljárás megindítását teszi szükségessé.

2) **Az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdését**

   a következőképpen kell értelmezni:

   azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a jövedékiadó-mentességet kizárólag azért utasítják el, mert hiányzik a jövedékiadó-köteles termékek szállításához szükséges dokumentáció, vagy azt késedelmesen állították ki vagy továbbították, ha egyrészt megállapítást nyer, hogy ezeket a termékeket adómentes célra használták fel, másrészt pedig nincs olyan valószínűsítő körülmény, amely adócsalás, visszaélés vagy adókikerülés fennállásának gyanúját keltené.

Półtorak Hesse Steinfatt

Petrlík Dimitrakopoulos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2026. július 1-jei nyilvános ülésen.

Aláírások